

{ אז נדברו }

פרשת ויגש תשפ"ג | לסדר: "להחיות לכם לפליטה גדולה" | גליון מספר: 586

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

בימים אלו אנו לקראת הוצאת מהדורה מחדשת ומורחבת של הספר **זאבת** להשתתפות בהוצאות ההדפסה ניתן להתקשר לפלא': 0527683095 (ניתן להקדיש לע"ג להצלחה)

ניתן לקבל את הגיליון בפקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בזאר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בחור יקר: אל תוותר.. הגיע הזמן להילחם על עצמאות שלך!!

אמנם המבוגרים מבכים את ירידת הדורות שחנכה נהפך להיות אשטיקלע בין הזמנים... אבל בשביל היום שאחרי זה ודאי טוב!!! זו הזדמנות להתחיל דף חדש... להיכנס לתקן חדש... ובכן: בחור יקר: יש לי בשבילך משימה ממוקדת לשלושה חודשים הקרובים שעד חודש ניסן... רקע קצר: מצינו בהטבת נרות בביהמ"ק (וגם בחנוכה) "להעלות נר תמיד!!" שתהא השלהבת עולה ולא שתהא עולה ע"י דבר אחר!! שהשלהבת תהיה עצמאית... שתעלה מעצמה... נו... אני כעת מחזיק את המצית ומדליק את הנר... איך אני יכול לדעת שזהו... השלהבת עולה כבר מאליה ולא עולה ע"י דבר אחר?? נו... איך?? תן ניחוש איך??

פשוט מאוד: תעזוב רגע... תרחיק לרגע את המצית... ובא נראה מה קורה... האם הנר דולק מעצמו או לא... כלומר ככה: **כל זמן שאתה שם!!!** שהמצית עדיין מבעיר את הנר... בשלב הזה אנחנו עדיין לא יכולים לדעת האם השלהבת עולה מאליה או לא... כי... כי סו"ס הגפרור מפעיל אותה... מתי תבחן השלהבת האם היא עולה מאליה או לא?? **בשניה שאנחנו נפרשו!!!** נזיז את המצית מהנר... וניתן לשלהבת לדלוק לבד!! אז יגיע רגע המבחן של השלהבת האם היא אכן עולה מאליה או שהיא עדיין צריכה קביום ותמיכה ע"י דבר אחר... **על אותו משקל בעבודת ה':** בחור יקר: אתה נר ה' נשמת אדם!! אתה אמור להיות אש שלהבת קה בעבודת ה'!!! דא עקא שבראשית הדרך אתה צריך שיציתו אותך... כולנו צריכים שיציתו אותנו... שיבעירו אותנו... אבל אל תשכח!!! יום אחד אנחנו צריכים להגיע למדרגה של בן עליה!! מה זה בן עליה?? שתהא השלהבת עולה מאליה!!! ולא עולה ע"י דבר אחר... המבחן של בן עליה אמיתי... זה הרגע שהוא נותר לבד... ואף מצית לא מבעירה אותו והוא בכל זאת בווער!!! פה יש ציון דרך!!! הנה לך בן עליה... שעולה מעליו ולא ע"י דבר אחר...

בא נהיה כנים... אני בחנוכה למדתי פחות טוב... למה?? ככה!!! היה בחוף רוח... הדליקו אותי בחוף... הדליקו אותי והלכו... ישבתי ולמדתי בבית מדרש... היה שטייגן... היה אוירה... ופתאום כולם נעלמו... אשטיקלע בין הזמנים... הבית מדרש התרוקן ואני התחלתי לעמוד בחוף וללמוד בעיון את כל הפרסים של אבות ובנים... מה אעשה... לא היה לי מצית!!!

אני דווקא אחד שיודע לבעור... אבל תביא מצית... תביא אוירה... תביא מצב...

אז הנה!!! בדיוק בשביל זה כעת מתחיל חודש טבת ואנחנו כבר עכשיו מציבים לעצמנו משימה... המשימה הבאה זה ראש חודש ניסן!!! במשך השלושה חודשים האלו אם רק נרצה... נתחיל להשקיע בשלהבת!!! אבל לא סתם... להשקיע **בעצמאות** של השלהבת... נמאס לי להיות תלוי במצית... נמאס לי לעמוד כל היום כמו שנוהר ולחפש מצית... אני רוצה מצית אישית!!! נמאס לי שכל השטייגן שלי תלוי באוירה של הבית מדרש... נמאס לי שהסדר א' שלי תלוי בחברותא... **די!!! הגיע הזמן להילחם על עצמאות!!!** אני רוצה להכריז על יום העצמאות האישי שלי!!! ואני כעת ניגש לאימונים מפרכים עמוק לתוך החורף... ואני מחליט שיש לי סדר יום מסוים ולא מעניין אותי כלום... גם אם חצי ישיבה הלכו לחתונה או מצידי ליארצייט של הבבא סאלי אני לומד אותו דבר!!! אני מתלמד להיות שלהבת שעולה מאליה ולא ע"י דבר אחר... ואין לי זמן!!! יש לי תאריך שכבר נושף לי בעורף... אני כבר עכשיו מתחיל להיערף!! בעוד שלושה חודשים מתחיל בין הזמנים של ניסן... בין הזמנים כזה מיושב עם הסמרטוטה לחה של ערב פסח שאין לך עם מי ללמוד ואין כזה אוירה... **אבל לא!!! בשביל זה נכנסתי כעת לטירונות!!! אני כעת מתאמן על עולה מאליה!!!** אני רוצה שהשלהבת שלי תהיה עולה מאליה ולא תהא עולה ע"י דבר אחר!!! אני כעת נחוש ללמוד בכל מצב... כן חברותא לא חברותא... כן יש אוירה ביום ששי בבית מדרש או שאין... לא מעניין אותי... אני בן **עליה!!!** אצלי השלהבת **עולה מאליה** ולא ע"י כל מיני אציתונים אחרים... די חברותא... יותר אני לא נותן לך להלך עלי אימים... אם תקום ותואיל בטובך להגיע טוב... אם לא תגיע, תדע שהפלגתי לדרכי...

אם במשך השלושה חודשים הקרובים אתה תחליט בנחישות שאני את הסדרים שלי לומד בין אם יש אוירה ובין אם אין... אני מקפיד על סטריליות רוחנית ועל תכנים נקיים בנגן וכדו' בין אם חברי החדר שלי גם ככה ובין אם לא... אני אומר לך... עד ר"ח ניסן הקרוב אתה יכול להכריז על יום העצמאות הפרטי שלך!!! והאמת היא שכבר עכשיו אתה תרגיש איזה מין תחושה הקלה ועצמאות... עד היום היית תלוי באוירה... במצב... בחיזוק או בריפיון... בתחיות... אבל ברגע שתהיה נחוש שאני מתחיל להיות עולה מעצמי... אתה נהפך להיות שלהבת שעולה מאליה!!! אתה נהפך להיות מגדלור של עצמאות רוחנית... וכעת אני אגלה לך סוד: שלהבת שעולה מאליה... אוטומטית היא בעצמה נהפכת להיות מצית!!! מסיבה פשוטה: מה ההבדל בין מצית לבין סתם נר?? מצית זה כח בערה בפני עצמו!!! אתה נהפך להיות גור אריה יהודה!!! ואת יהודה שלח להורות לפניו גושנה!! יהודה הוא אחד שאיפה שתשים אותו... הוא בווער מעצמו... יש לו גנרטורים משלו... הוא מצית המקורית שאותה משגרים ראשון למצרים להיות מקור אנרגיה רוחנית... אז קדימה... הטיירונית החלה... היעד הוא ג' חודשים קדימה...

שקיבלנו מחז"ל אודות מאורעות שלימים שאירעו עם אבותינו... לדוגמא: כתוב שמשו רבינו היה בבית הסוהר 13 שנים... תמיד כשקראתי את זה... מיד התעוררה לי תמיחה: איך יכול להיות שהתורה מעלימה ומדחיקה כזה נתח נכבד של 13 שנים בחייו של משה?? איך יכול להיות שקיים כזה סיפור משמעותי ודומיננטי בקורות חייו של אברהם אבינו והתורה לא רואה לנכון להתייחס לזה... אפילו לא ברמז הכי קל?? האם גם לך זה היה מוזר?? (אם זה 14 שנים מחייו של יעקב אבינו שנטמן בישיבת שם ועבר שלא מוזכר בתורה... ואם זה הסיפור עם אשמדאי ושלמה שאין לזה שום איזכור לא במלכים ולא בדה"י וכן הלאה והלאה)

ואז פתאום קלטתי!!! שההלו... בראש שלי תקוע שעקרונית התורה כבר סיפרה לי על משה רבינו!!! אני כבר יודע עליו הכל...

זה הרי תמימות משועת!!! כי ברור שלא!!! סו"ס אל תשכח שמשו היה בן 80!!! הוא עשה משהו בשמונים שנה האלו... הוא התפלל שחריט... אתה יודע כמה שעוץ?? הוא עסק בתורה... אתה יודע כמה?? כלומר: משה רבינו חוץ מלרוץ אחרי הגדי... הוא היה שרף עליון שראשו בשמים... שהתורה לא סיפרה לו שום דבר עליו... (ואם אתה רוצה בשביל הרמה הנמוכה שלנו בא נקרא לזה ככה: מי יודע איזה רשת כוללים היה לו... כמה אלפי אברכים למדו אצלו... ואתה יודע איזה שו"ת ענק של 48 כרכים הוא כתב? וכן הלאה וכן הלאה...) מסתמא משה רבינו עשה אינספור דברים מאוד דומיננטיים בחייו שהתורה לא מזכירה אותם... אפילו לא ברמז!!! **זה מוכרח להיות!!!**

רק מה?? התורה מנפה ומיינת לנו באינספור נפות ומעמידה בפנינו רק נקודות מאוד ממוקדות... שזה מה שהתורה רוצה שניכר כי זה שחשוב וזו המהות!!! ותתפלל לשמוע... מה שאמרת עכשיו זה מאוד פשוט... **אבל די קשה לנו לעכל את זה!!!** קשה לנו לעכל שאנחנו לא באמת יודעים על אברהם יצחק ויעקב ורחל ולא...

בינינו... אתה מסוגל לעכל שכשהתורה מתארת לנו את רחל אמנו... יתכן שלצורך העניין היה לה רשת סמינרים ענקית של בית יעקב עם 50.000 תלמידות והיה הייתה מנהלת ביד רמה והתורה לא טורחת להזכיר את זה אפילו לא ברמז?? ואילו את השתיקה שלה אי שם... פה התורה מתביינת וזהו?? **אתה מוכן לקבל את זה??**

קשה לי לקבל את זה!!! כי אני מתקשה להשתחרר מהתפיסה שהתורה לא באה לספר לי קורות חיי אברהם יצחק ויעקב... ממש לא!!!

אז מה כן?? אתה יודע מה כן??

תכניס לעצמך את המשפט הבא לראש: על כל סיפור שהתורה כן מספרת לנו על אברהם אבינו... קח בחשבון שיש עשרות כרכים עבי כרס על פועליו הכבירים וזיכוי הרבים של אברהם אבינו... הלא הם כתובים (אולי) בספרי המתח ונמכרים בחנויות הספרים המובחרות... כל סיפור ומעשה שהתורה כן בחרה לכתוב לנו זה דברים מאוד מאוד מסוימים שהתורה ממקדת אותנו שזו הנקודה!!! שנתמקד בזה!! ודווקא בזה!!

פה באדם גדול שהוא בבבטח עשה עוד!!! עוד המון המון דברים גדולים ונשגבים... גם אם זה שראובן הציל את יוסף מהבור זו הייתה גדלות עצומה... אבל הוא בטח עשה עוד כמה דברים... אתה יודע מה... בא נגיד את זה ככה...

תאר לעצמך שהיה יוצא ספר על הסטייפלר... על הילדות שלו בעיירה ביאליסטוק ואיך שהוא עמל בתורה עד כלות הכוחות בישיבות ונובהרדוק ואיך הוא נצרף באש המוסר והיראת שמים... ואז היה כתוב בספר שכשהוא היה בן 23 הוא נלקח לצבא הרוסי ושם הוא חירף את נפשו בכפור העז שלא ללבוש שעטנז... וכשביקשו ממנו לירות באקדח בשבת הוא ירה בשיניו... ואז!!! אתה מדפדף לפרק הבא... כתוב שם שהוא נפטר בבני ברק בגיל תשעים... בום!!! זהו... מגיל 23 עד גיל 90 אין שום מידע... זה יהיה לנו מאוד מוזר... אנחנו נשאל איפה? מה מיי? מה היה איתו במשך כל העשרות שנים האלו?? ולמה אנחנו נשאל?? כי ברור לנו שמי שהתנהג בכזו הפלגת קדושה בגיל 23... מסתמא המשיך כך הלאה בעוד תחומים בעבודת ה'... וממילא חסר לנו פרטים אודותיו...

אז אותו דבר כאן: רחל שתקה! וראובן ויתר! ו... ותכל'ס: מה עוד?? **תבין:** מה הגדלות של משה רבינו. שבגיל 12 יצא אל אחיו וירא בסבלותם. וכמובן "אל המעיין רץ גדי קטן"... ומשה מרחם עליו וזהו... מכאן ואילך הנה לך משה רבינו בן שמונים שנה שמחציו ולמעלה מלאך ובא לגאול את ישראל... אבל ההלו... מה היה איתו עוד?? מה היה פה מעבר לזה?? מה משה רבינו עשה מעבר להשקות את הגדיים?? מה הוא עשה כשהגדיים ישנו או אחרי שהם שנו... הרי הוא עשה משהו... ובפאר נעם של משה רבינו... אז למה אין?? אין שום מידע?? ראובן מתחיל ונגמר בהצלח יוסף... רחל מתחילה ונגמרת בשתיקה וויתור... יוסף מתחיל ונגמר בניסיון מאוד קשה... וזהו!!! זה המידע!!! זה מה שאנחנו יודעים עליהם... והתורה ממקדת ומדגישה לנו בתוקף שכככלל הגדלות שלהם מנוקזת למעשה הספציפי הזה... ולי באופן טבעי נשאר משהו חסר... הייתי רוצה קצת לקבל מושגים איך היה עבודת התפילה והחסד של רחל... ושל לאה וכו' וכו' מעבר לפרטים הממוקדים שהתורה מגלה לנו?

עד כאן מה שהפריע לי... אבל מה מתברר???

שכל השאלה הזו נובעת בסה"כ מתמימות **משועת!!!** תמימות שמאוד מאפיינת אדם שפגש את החומש בגיל ילד ומאז נתקע לו משהו והוא לא ריענן מושגים... (כמובן שכל אחד מאיתנו סובל מהבעיה הזו במידה מסוימת...)

אז ככה: תקשיב טוב טוב: בתפיסה שלי (קח בחשבון שגם שלך...) נתקע לי בראש שברגע שהתורה סיפרה לנו על אברהם יצחק ויעקב... אז זהו!! כעת קראנו את הביוגרפיה של אבותינו... כעת בראש שלי תקוע שאני יודע פחות או יותר את **קורות חייו** של אברהם אבינו... ככה נתקע לי בראש!!! ורק לשבר את האוזן: **איפה אני פוגש את זה באופן מוחשי??** כשיוצא לי פתאום לקרא איזה מדרש אגדה... (משהו כמו ספר הישר וכד...), שמובא שם סיפורים שלימים ומפורטים

איך לגשת למידע שהתורה חושפת לנו??

ישנה נקודה מסוימת בפרשיות אלו שתמיד הפריעה לי... במשך שנים לא העזתי להעלות את השאלה הזו על דל שפתי... אבל ברגע שפעם אחת כן העזתי... גיליתי שהתשובה היא כ"כ כ"כ פשוטה... שכמדומני שחובה קדושה להניח את זה גם כאן על השלחן...

אני אפתח בדוגמא קצת אולי צדדית: השבוע בחנוכה קראנו את קרבנות הנשיאים והגענו לנשיא ראובן... וכידוע כל נשיא הקריב לפי המהות של השבט שלו!!! נו... מה המהות של שבט ראובן??

אומר המדרש: שככלל הקרבנות של נשיא שבט ראובן מכוונים כנגד דבר אחד ויחיד... תנחש מה?? כנגד ההצלה שראובן הציל את יוסף מהבור!!!! שלושים ומאה משקלה זה הגימטריא של ה"ר"ת של "לא נכנו נפש"... שבעים שקל זה מספר האותיות שיש בפסוק "ויאמר ראובן אל אחיו אל תשפכו דם... למען הציל אותנו מידם להשיבו אל אבינו..." **והמזרק** אחד כסף זה כנגד העצה שנתן לאחים **לזרק** אותו לבור...

ואני עומד ו... ולא נעים לי לשאול: דער הליגער ראובן... וכי זה הדבר היחיד שראובן יודע לעשות... רק להציל את יוסף מהבור?? תבין: מדובר פה בשבט שלם שמקריב כעת קרבנות שאמורים לבטא את המהות של השבט!! ותכל'ס כל הקרבנות... סביב מה הם עוסקים?? סביב מאורע אחד בלבד!!! יום אחד שראובן הציל את יוסף מהבור... זהו?? מהיום זה התעודת זהות של שבט ראובן?? כל המהות של שבט ראובן... הכל מסתובב סביב פסוק אחד בתורה שראובן אמר "אל תשפכו דם וגו'?"

וכי ראובן קדוש ה' לא עשה עוד משהו טוב בחייו חוץ מלהציל את יוסף??

אתה מבין מה השאלה שלי?? האם גם לך זה הפריע??

אותה שאלה בייחס לכל אחד מגדולי אומתנו... אם זה רחל אמנו... מבחינתנו מה זה רחל אמנו?? שתיקה ווויתור!! פעם אחת היא שתקה וויתרה ללאה שם בסיפור עם לבן... וזהו... מכאן ואילך אלפי שנים הקב"ה מרחם על הבנים שלה בזכות השתיקה... ותמיד מנקרת לי השאלה: נו... מה עוד?? מה עוד היא עשתה חוץ מזה?? הרי לא יכול להיות שזה הדבר היחיד שרחל עשתה?? **אתה מבין מה מפרע לי...??** רק מה... כל פעם שהעזתי להעלות את השאלה על קצה מוח... מיד נזפתי בעצמי בתקיפות... אוי... איך אתה מזלזל... אתה יודע מה זה לוותר על השידוך ולמסור את הסימנים ללאה... יש לך מושג איזה ניסיון איום ונורא זה...?? כאילו לא מספיק לך הניסיון הזה... ואתה מחפש עוד דברים אחרים שרחל עשתה... תתבייש לך...

אבל לא!!! אני לא מזלזל... חס ושלום!!! זו בכלל לא הנקודה... אני בסה"כ מנסה להבין... סו"ס מדובר

שוב: אתה קולט את שינוי התפיסה שיש כאן???

אני בראש הקטן שלי ראיתי ככה: שבט ראובן מגיע להקריב קרבן... נו... צריך קעת להתחיל לחפש מה ראובן עשה... מחפשים ומחפשים... ואז סו"ס מוצאים פסוק אחד שיש בו איזה בדד מידע בודד... התורה מגלה לנו שראובן הציל את יוסף מהבור... אוהו... אם זה המידע היחיד שיש לנו על ראובן... אז אין לנו ברירה אלא להתמקד סביב הפרט הבודד הזה... ולהסתובב סביבו כל הזמן... מה אפשר לעשות... זה מה שיש...

אבל לא!!! זה מתחיל הפוך!!! אם התורה ראתה לנכון מכל מפעל חייו של ראובן להנציח דווקא את המעשה הזה... סימן שזה המהות!!! סימן שזה המעשה שמבטא את המהות של ראובן שסביבו צריך להתמקד ולכן!!! לכן התורה שמה הכל בצד כדי שתתמקד רק בזה...

עוד דוגמא: אני בראש שלי הייתי בטוח... ש-למה כל היום מדברים על השתיקה של רחל?? כי... כי מה אפשר לעשות... זה המידע היחיד שיש לנו על הצדקות של רחל... והרי כולם צריכים להגיד משהו בי"א מרחשוון... אז מה אפשר לעשות... כולם נאלצים לחפש וורטים על שתיקה וויתור...

אבל לא!!! זה ההיפך הגמור במאה שמונים מעלות!!!

מכל מכלול המצוות והמעשים טובים שרחל אמנו עשתה בחייה... התורה בחרה למקד אותנו דווקא מול השתיקה והויתור שלה. כדי שנדע שזו המהות!!! (אגב: זה החסרון שיש בספרי ביוגרפיה על רבנים... זה אולי יפה בתור עבודת בי הי... אבל כשמספרים על רב ומתחילים לנסוע אחרי ברכבת אחרי כל משרת רבנות שהוא כיהן ואחרי המסעות והתלאות שהוא עבר בילדותו... בסוף מאבדים את הנקודה!!! הנקודה היחודית שאפיינה את הגדלות שלו...!!!)

וברגע שאתה מבין את זה!!! פתאום הכל מסתדר בראש...

אני מבטיח לך שאם היית מגיע לתפילת שחרית שגרתית אצל הליגער יוסף הצדיק היית באותו רגע מבין ההכל... היית נמס כמו מים!!! איזה כיסופים וערגה... איזה בכיות וגעגועים וביטול הישות... איזה דבקות נוראה בה'... אה... איזה צדיק יסוד עולם!!!

בדיוק בגלל זה!!! בדיוק בגלל זה התורה לוקחת את הצנזורה ואת האפלה על כל שאר הביוגרפיה של יוסף ולא נותנת לנו להסתובב סחור סחור... התורה מודיעה לך: אדוני היקר... תפסיק לתפוס מלאכים... תפסיק לחשוב שצדיק יסוד עולם זה אי שם בניגוני התעוררות שלפני שריפת הפתילות... לא!!! יוסף הצדיק צמח משמירת עיניים במבואות המטונפים של העיר (החדית) במצרים!!! בניסיונות נוראים שהיו לו מול הסמארטפון שהיה אצלנו בהישג יד!!! שמעת?? אל תברח לאיפה שכיף לך לברוח... אל תדמיין את יוסף ברקע שנחמד לך... תבין ששם!!! שם צמח יוסף הצדיק! איפה שאתה מתמודד!! ואתה שם!! אתה כבר שם!!! אתה בעצמך יכול להיות יוסף הצדיק בכבודו ובעצמו!!!

ואתו סיפור יעקב אבינו... אתה יודע מה זה יעקב אבינו?? יש לך מושג איזה עליות נשמה היו לו מידי יום במתיבתא של רקיע... איזה עמל התורה בלתי נתפס... הוא בטח היה קושר את הפיאות למקל לח לבנה לוז וערמון כדי שאם הוא ירדם לרגע ויפסיק ללמוד זה מיד יעורר אותו... אוהו... איזה עמל התיירה... **אז זהו שלא!!!** התורה לא נותנת לנו להסיט את הנושא הצידי... התורה משאירה אצלה את כל שאר הסיפורים על עבודת ה' המרטיטה של יעקב אבינו... ואילו במקום זה התורה דואגת להציג בפנינו את יעקב אבינו דווקא כבעל משפחה... כן... הגדלות של יעקב אבינו התבטאה בזה שהוא היה מגדל משפחה חרדית! כן... הוא בנה בית יהודי! ושם!!! שם הוא היה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה!!! שם ב"אני אתנהלה לאיטי לרגל הילדים..." שם בפכים קטנים עם ההחזר של 30 אגו' שהוא מעביר את הנהר... שם יעקב אבינו חי חיים של תורה ושם ראשו הגיע לשמים!!!

התורה לא נותנת להסיט את הנושאים לנישות שהיו מאוד רוצים לדחוק אותם... תבין: לא חסרים סיבות במה אברהם אבינו היה "האדם הגדול בענקים..." מספיק לנו שהוא חיבר ספר יצירה... הרי העבודת ה' של אברהם הייתה מסתמא מבעיתה... (התיאורים שמתארים את ההתלהבות קודש שהייתה לבעל קדושת לוי בתפילה ובמצוות... מסתמא אצל אברהם אבינו זה היה ככה בעוד כמה עשרות מדרגות יותר...) כל העבודה שלו הייתה במסירות נפש בדרך של דילוג וקפיצה למעלה מדרך הטבע... **אבל לא!!!** התורה לא רוצה שניקח את זה לשם!!! התורה מגלה לנו שהסוד של אברהם אבינו שהוא היה קם בבוקר **בזריזות**... אה...?? נכון לא "כזה" כיף לשמוע את זה?? הייתי יותר מעדיף שהתורה תגיד לי שאברהם היה ישן בעמידה וקם בשלוש בלילה... כי זה גם נשמע יותר מרשים... זה עושה את אברהם אבינו יותר צדיק... וכמוכן שעד הדרך מאפשר לי להתהפך לצד השני... **אז זהו שלא!!!** בדיוק לכן התורה משאירה אצלה את התחום של הביוגרפיה של אבותינו ולא משחררת לנו אותו... ולא נותנת לנו לעצב אותו כמו שכיף לנו לשים את גדולי עולם אי שם ברום הנברשת ולברוח... התורה מגלה לנו שהגדלות של אברהם אבינו שהוא היה עושה הכנסת אורחים בגופו... ושהוא קובע מקום לתפילתו ושהוא לא מתלונן גם כשהוא עושה רצון ה' וכתוצאה מזה הוא מפסיד... (ויהי רעב בארץ... מאז שאברהם אבינו נפרד מהסמארטפון של ארץ וממולדתך... מאז לא הולך בפרנסה... ויהי רעב בארץ... אתה ערוך לזה ניסיון? הנה לך אברהם!!) והוא מתמודד מול הילד המתאגר... בינינו... אם היה לנו איזה סופר מוכשר שהיה מתעד לנו את אברהם אבינו... מישהו היה שם לב לפרטים ה"שוליים" האלו??

אז כן!!! זה בדיוק מה שהתורה רוצה. את הגדלות הנוראה של אברהם התורה משאירה בצד... ואילו אתה תתמקד קעת במה שלתורה חשוב שתקח מאברהם אבינו... את מה שנוגע אליך!!!

גם רחל ולא... ברור שרחל זה יותר תיקון מאשר אישה... תיקון רחל...

נכון נכון!! אבל תכל'ס... הגיע הזמן שתתחיל כבר לותר בבית ולשתוק קצת... במקום להוציא את כל הקיטור ולברוח משם לתיקונים... תבין שרחל בסופו של דבר ויתרה ושתקה וזו הגדלות שלה ולא אחרת...

כמוכן!!!! שאחרי שעשינו כברת דרך עם עצמנו... אחרי שב"ה למדנו לקום בבוקר בזריזות ולקבוע מקום לתפילה כמו אברהם... התחלנו לוותר כמו רחל... ולמדנו להציל את האח העשוק כמו ראובן והתחלנו לעזור בבית כמו יעקב... **קעת אפשר להתקדם!!!** קעת אפשר להבין שיעקב אבינו עושה יחודים נשגבים בעקודים ובשער הניקודים... אבל זה רק אחרי שנתנו לתורה למקד אותנו!!! זה רק אחרי שכיבדנו את התורה ואיפשרנו לתורה למקד אותנו ולהגיד לנו מה ה' רוצה שניקח מאבותינו ולא מה אנחנו בחרים לקחת מהם... כן... אברהם אבינו קיים עירובי תבשילין... אבל לתורה זה פחות חשוב... התורה קודם רוצה שאני אלמד ממנו ללכת אחרי ה' בנאמנות (לך לך מארץ) ולא לכעוס ולהתרעם עליו!! זה קעת יותר חשוב לתורה... לתורה חשוב שאני אלמד ממשה רבינו לצאת אל אחי ולראות בסבלותם... שיהיה איכפת לי שעוקפים למישהו את התורה... התורה רוצה שאני אהיה הגון כמו משה רבינו... שיהיה איכפת לי עוולות שנעשות מתחת האף שלי ואני לא אתן לך גיבוי בשתיקה רועמת (הדגשתי: מתחת האף שלי. כי לכלם איכפת מכל מיני עוולות שנעשות אי שם בחלונות הגבוהים... עזוב... בא נדבר כאן... בארבע אמות שלך... והמבין יבין)

ואם כבר הגענו לכאן... אז עוד הערה נוספת:

כשאני לפעמים לומד נביא... היות ואני לא מספיק בקי בנביא... ויש הרי מלא מלא פסוקים בנביאים... אז יש תחושה כזו של עוד פסוק... ועוד פסוק... ופתאום אני פותח גמ' ורואה איך שחז"ל מדייקים מכל מילה בנביא ומוציאים מזה לימודים שלימים... והתחושה היא: מה... באמת כל פסוק כ"כ מדוקדק... הרי יש עוד מלא פסוקים בנביא...??

התשובה היא כך:

כתוב בחז"ל שקמו לישראל נביאים כפלים כיוצאי מצרים!! כלומר: היו יותר ממיליון מאתיים אלף נביאים לישראל!! אתה יודע מה זה 1.200.000 נביאים?? ותחשוב שכל אחד התנבא... כל אחד היה יכול להוסיף בתנ"ך עוד איזה עשר או עשרים או חמישים פרקים בנביאים ראשונים או אחרונים... אלא מאי?? רק הנבואות שהוצרכו לדורות... רק הם נכתבו!!! זאת אומרת: מהיום תכניס לעצמך לראש: כל פעם שאתה פותח נביא וקורא פסוק!!! תקלוט שהפסוק הזה הוא ממויין ונבחר כמו פינצטה מתוך מיליון פסוקים אחרים שלא נכתבו... אתה קולט??

לדעת לגשת נכון לתורה שבכתב ולדקדק בכל מילה!!!

רבותי: היכוננו היכוננו!!!

**במסגרת לימוד דף היומי בשבוע הקרוב אנחנו
הולכים לעבור שינוי חד מן הקצה אל הקצה!!!**

עד עכשיו היינו עסוקים במסכת כתובות ונדירים... שהם מסכתות שמסווגות לחלק שנקרא "מקרא מועט והלכות מרובות..." אבל כעת!!! לקראת סוף מסכת נדרים... אנחנו מתחילים פרק נערה המאורסה!!! שבפרק זה אנחנו פחות או יותר נסיים אמנם את מסכת נדרים... אבל אנחנו מתחילים מסכת נזיר וסוטה שהמכנה המשותף בין שלושת הנושאים האלו שזה מקרא מרובה והלכות (יחסית) מועטות... רק לשבר את האוזן:

כל השבעים דפים האחרונים שלמדנו עד כה במסכת נדרים... תן ניהוש בכמה פסוקים בתורה הדפים האלו עסקו??

פסוק אחד בלבד!!! אני אקריא לך אותו מילה במילה: "איש כי ידור נדר לה'... לאסור איסר על נפשו, לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה!! זהו!! כל החודשים וחצי האחרונים אנחנו עסוקים רק בביאור הפסוק האחד ויחיד הזה... וככה היה גם במסכת כתובות... מסכת כתובות היא גם מסכת של מקרא מועט והלכות מרובות כי כל המושג כתובה זה דרבנן... (למעט פרק אלו נערות וכו' ששם כל ענייני הנערה המאורסה ואונס ומפתה שזה מקרא מרובה) והנה כעת אנחנו מגיעים לפרק נערה המאורסה שרק הוא לבדו עוסק ב-14 פסוקים בתורה!! שים לב: שבעים דפים במסכת נדרים עסקו בפסוק אחד בלבד ואילו הפרק הבעל"ט אמור לתת לנו מענה ל-14 פסוקים!!!

הלאה... מסכת נזיר... פרשת נזיר זו פרשה שמלאה בגופי תורה!!! מדובר בכ"א פסוקים!!! זאת תורת הנזיר!!! ומיד אח"כ סוטה... סוטה בכלל... מדובר בשלושים דפים (שעוסקים בהלכות סוטה) ואילו בתורה זה עשרים פסוקים תמימים!! ואח"כ זה משהו מלחמה ועגלה ערופה וכו' וכו'... כל זה מקרא מרובה והלכות מועטות... בקיצור: כעת מומלץ להצטייד בין הייתר בחומש!!! אנב: לא הייבם... מי שיתעקש להמשיך לא לדעת מה כתוב בתורה ולהתעדן רק מתוך הגמ' שיערב לו... אבל מומלץ בחום לקבל מנימום של רקע מה כתוב בפסוק... (לא אשכח את זה שלמדתי את כל מסכת גיטין... ולא ידעתי שבפרשת גיטין שבתורה כתוב פעמיים את הנושא של נתינת גט... פעם אחת בבעל הראשון ופעם שניה בבעל השני... כשאני אלמד שוב גיטין אני אעדין אותך כמה קושיית כבר לא מתחילות מאז שאני יודע את המידע הבסיסי הזו שכל ילד יודע אותו...)

כן!!!! לא להתבייש... לפתוח חומש ולקרא את הפסוקים ולשאול את השאלות הפשוטות... למה התורה צריכה לחזור על זה שוב ושוב... ולחכות לתשובות מתוך הגמ'... מותר לקבל גישמאק בתורה שבכתב!! זה א' ב'... אם אנחנו כבר לא עושים בשנים מקרא כציווי חכמים... לפחות נעשה את זה כאן!!! אל תשכח שכשהתנאים ישבו ולמדו... הם אמנם לא ישבו עם גמרות אבל הם כן ישבו כל אחד והספר תורה שלו... כל אחד והתליל תילין שהוא הוציא מקוצו של יו"ד...

הסערה בשדה שאימה לנפץ את החלום המתוק...

ברוכים הבאים לעיירה יודפת... אחד מהאטרקציות היחודיות בעיירה שלנו שמושכת לכאן הרבה אנשים מבחוץ זה ר' אבייטר הלוי הגזבר!!! גזבר של הקדש זה לא דבר שיש בכל עיר... בפרט אי שם בצפון... ואצלנו... בעיירה שלנו מתגורר ר' אבייטר!!! ברוב הפעמים שרואים פנים חדשות בעיר זה אומר שיש פה עוד מישהו שהקדיש איזה משהו לבדק הבית והוא בא לכאן במיוחד כדי להביא את זה לגזבר...

אחד לכמה ימים עוצר פה אוטובוס שלם של ילדים בכיתה ח'... ואתה כבר יודע שכל הנראה הם כעת בנוסעה למקומות הקדושים לקראת הבר מצווה... וחלק מהפרוטוקול של הכנה לעול מצווה זה שהרבה של כיתה ח' מחנך כל ילד בגיל 12 (שהוא מופלא סמוך לאיש) להפריש ולהקדיש משהו אישי משלו לבדק הבית... ואז יש מעמד חגיגי שהם מגיעים לכאן כדי לתת את זה לר' אבייטר הגזבר... כל אחד מביא איזה משהו אישי שלו שהוא רוצה לתת אותו עם כל הלב... (אם זה שעון יד שעדיין עובד או איזה מחזיק מפתחות מושקע... או איזה בקבוקון שמן מזיתים שהוא בעצמו עצר... וכן הלאה...) וכשמגיע אוטובוס של ילדות בגיל 11... זה בכלל מרגש מאוד... יש פה פרץ רגשות... עין לא נשארת יבישה... כל אחת נותנת את הצמיד האישי או את הקלמר הכי קרוב ללבה עם כל הלב... ושם!!! במעמד הזה הם חוגגות את הבת מצווה... סו"ס לילדות אין הנחת תפילין... אז כמה הם מבטאות את קבלת עול מצוות??? בזה שניתנת להם הרשות לראשונה בחייהם לתת!!! לתת משהו לה'!!! וה' מקבל מהם באהבה... ר' אבייטר חייב לקבל מהם ברצינות תהומית בדיוק כמו אם יגיע לכאן מיליון וישכיב ערימה של שטרות... (שתבין: ר' אבייטר הגזבר הוא לא משועמם... לו באופן אישי אין מה לעשות עם כל הפיצ'פיקס האלו... בפרט שבדק הבית זו קופה קשוחה!! זה לא כמו קרן הבנין של הבית הכנסת שזה כמו בור עם חור - רק תביא כסף... כסף אף פעם לא מיותר... אנחנו תמיד נמצא מה לעשות עם הכסף... בביהמ"ק זה לא ככה... "הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל... זה לא שאם יש יותר כסף אז עכשיו מקריבים יותר או מרחיבים... צריך איכשהו להתאמץ לחפש כמה להשקיע את הכסף... ובכל זאת הגזבר צריך להתייחס ברצינות תהומית לכל תרומה!!! לא בגלל שהתרומה נחוצה... אלא כי ה' מקבל באהבה ובחום כל ביטוי וכל תרומה שיהודי נותן... ומהסיבה הזו... בדק הבית זה המקום היחיד ש"דין פרטה כדן סאה"... כי זה לא עניין גיוס תרומות... זה עניין של ביטוי... ולכן כשהגזבר מקבל מיליון שקל או איזה טוש מחיק מחנות הכל בשקל... מבחינתו זה אותו דבר!!! כי ברגע שחל על זה הקדש... אם הוא חלילה ימעל בזה... הוא חייב אשם מעילות על הטוש המחיק בדק הבית כמו אם הוא ימעל במיליון שקל...)

עכ"פ לר' אבייטר יש חצר ענקית מאחורי הבית ומצטברים שם כמויות של פריטים ורכוש... והכל ממויין ומתוחזק ומטופח... וזה כל הזמן מצטבר... יש פה צוות של שלוש שמאים שנוקב את המחיר של כל פריט... מיותר לציין: שעל פריט מוצמד תיות שכתוב עליו מי הקדיש אותו ומתי... תנחש למה? (אז בנינו... אני לא הייתי מוותר... אם כבר אני נותן מתנה לה'... אז איך אפשר בלי לצרף איזה מכתב עם חותמת אישית שלי... אבל לא זו הסיבה) כי כל הדברים עומדים למכירה (והשכר להקדש...) ואם הבעלים בעצמו - מי שהקדיש יבא ויקנה... הוא צריך להוסיף חומש... והתאריך צריך להיות כתוב כי בהקדש לא מורידים מחירים... עכ"פ מידי שבוע יש כאן ערב מכירה בחצר ביתו של ר' אבייטר... מי שרוצה יכול להגיע לתערוכה! הכל מונח בצורה מטופחת בתוך מגירות זכוכית (כמו בחנות תכשיטים...)

וכעת אנחנו מגיעים לפרשיה המזעזעת שהתרחשה בשבוע האחרון בעיירה!!! ובכן: חצקל... מדובר ביהודי מתוק מהישוב שלנו שכבר לפני שנתיים וחצי... אי שם בט"ו באב התש"פ הוא החליט לנטוע כרם!!! היה מעמד חגיגי... כולם הגיעו וברכו אותו מעומק לב שיזכה לשנה הרביעית להעלות את הרבעי לירושלים וכמובן אל תשכח להזמין אותנו... ואכן עבר חודש וחצי והגיע ר"ה של תשפ"א... וכך הנטיעה הלכה וגדלה... ר' חצקל כל הזמן מגיע ובודק שהכל בסדר... וכך חלפה עוד שנה ועוד שנה... והנה!!! כעת הגיע ר"ה של תשפ"ג ובשעה טובה הגיע החלאקה של הכרם!!! זהו!!! הנטיעה יצאה מידי שנות ערלה... אבל כידוע ש... שעדיין לא!!! סו"ס כבר לא מדובר בנטיעות אלא באילן... ובאילן צריך להמתין עד ט"ו בשבט!!! והנה... כעת אנחנו נמצאים כבר ממש סמוך ונראה לט"ו בשבט... עוד חודש וחצי הולך להיות פה חגיגות... וחכה חכה... הולך להיות לנו פה קיץ עם הרבה הרבה כרם רבעי בירושלים... אני כבר תופס קשרים עם ר' חצקל שלא ישכח לקרא גם לי לירושלים... הכל טוב ויפה עד השבוע האחרון!!! בשבוע האחרון היה מזג אויר מאוד סוער... והיה יום אחד שהגיע רוח מאוד מאוד חזקה!!! משהו יוצא דופן... וחצקל הלך לכרם ולתדהמתו הוא רואה שהזמורות של הגפן מתנדנדים כמו שלא היה אף פעם... הוא מתקרב והוא רואה שמרוב הרוח החזקה חצי מהנטיעות נעקרו מהארץ... והרוח ממשיכה להכות בכל עוז... ועוד כמה רגעים מי יודע מה יקרה... ה' ישמרו ויציל!!! ר' חצקל כמעט התעלף!! יש לך מושג מה זה אומר?? אם חלילה וחס העץ של הגפן נעקר לגמרי מהקרקע... אנחנו מתחילים חישוב מסלול מחדש... כל הג' שנות ערלה מתחילים מהתחלה... רש"ע: עד שהגענו עד הלום!!!! אבל זה לא פשוט... הרוח מכה בכל עוז... ויש לי פה ארבעים נטיעות וזה עניין של שניות... ר' חצקל הרים קול זעקה... יהודים!!!! בואו לעזור... אבל אף אחד לא שמע... כי היה כזה קור והרוח שורקת ואף אחד לא בחוץ... ותכל"ס שוב הרוח מצליפה והנטיעות שוב עושות ואנחנו כורעים!!!! אבאלע... זה... זה נראה סופי!!! זה נראה שזה עניין של רגעים... אם לא יקרה פה משהו עוד רגע כל הכרם שלי נעקרת ואוי... עלי נאמר "מי שנטע כרם ולא חיללו"!!! חצקל היה שבור עד עמקי נשמתו... ושוב הרוח מצליפה וחצקל עומד ורואה ועיניו כלות... הנה... כל החלומות המתוקים שתכננתי בט"ו בשבט הקרוב... הכל מתנפץ מול פני... חצקל התחיל לבכות... הוא כבר התחיל להפנים את גודל האכזבה והשבר... זהו... צריך לעדכן את כולם שיפסיקו לבנות בניינים על הכרם רבעי שלי... אין רבעי ואין שלשי... אנחנו מתחילים הכל מהתחלה... ושוב!!!! שוב הרוח שורקת בעוז... ושוב הנטיעות מתכופפות ונכנעות וכורעות עד הארץ... חצקל כבר מיואש לגמרי... אתה יודע מה... בלאו הכי אין לי מה להפסיד... אם אני כבר בלאו הכי מפסיד אז אולי אני כבר אקדיש את זה לגבוה!!! ואדרבה... אולי בזכות ההקדש תבא הישועה... ושוב!!! הרוח נושבת בעוז... ולפתע נשמע קולו של חצקל: הרי הנטיעות האלו קרבן--אם הם יחזיקו מעמד ולא יקצצו עד הערב!!! והנה זה פלא... תוך דקה וחצי... לפתע שקטה הסערה... התפזרו העבים וזרחה חמה... ר' חצקל לא האמין למראה עיניו!!! הוא פרץ בבכי של התפרקות... ועוד באותו ערב הוא רץ להביא ג' שמאים ושילם את דמי הפדיה בתוספת חומש להקדש ופדה את כרמו... בט"ו בשבט הולך להיות כאן קידוש כפול ומכופל... ואי"ה בקיץ הקרוב נזכה גם לעלות לירושלים את הכרם רבעי וגם לספר את חסדי ה' ונפלאותיו... האמת היא שכשר' חצקל בא לר' אבייטר וסיפר לו שהוא הקדיש וכו'... ר' אבייטר נכנס ללחץ... הוא סיפר לר' חצקל... אל תשאל... יש לנו פה תיק דומה!! ופחדתי שגם אצלך זה ככה... יהודי שקרה לו אותו סיפור ובמקום להגיד שהוא מקדיש את הנטיעות אם לא יקצצו... שיהיה בריא... הוא אמר הנטיעות האלו הקדש עד שיקצצו!!! וגם אצלו פתאום הכל נרגע... והוא רק סיבך את העניינים... כי ברגע שהוא תיחם את ההקדש ואמר שהוא יחול עד שהנטיעות יקצצו אז נהיה מצב מוזר... שכל זמן שהנטיעות מחוברות זה תקוע!!! מצד אחד א"א לעשות עם זה כלום כי זה שייך להקדש... מצד שני לא יעזור שהבע"ב יפדה את זה כי זה חוזר להיות קדוש... כי הוא כבר היתנה שזה תמיד ימשיך להיות הקדש עד שזה יקצץ... וממילא במשך חמש שנים ההקדש היה צריך להמשיך לטפל בזה עד שסו"ס מצאנו מישהו רז שהסכים לפדות את זה ואז בפדאוה אחרים אין חוזרות וקדושות")

